ATILIM

Kurucusu: İ. Bilen — Yıl 12, sayı 21 (163)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Kasım 1985

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

DEMOKRATİK TÜRKİYE

DAHA GÜÇLÜ TKP!

TKP MK'nin 24 Ekim 1985 günlü bildirisi:

"SİLAH VERGİSİ" NE — SİLAHLANMAYA HAYIR! HALKIMIZ İŞ—EKMEK—ÖZGÜRLÜK İSTİYOR!

Evren-Özal yönetimi Meclis'e yeni bir yasa tasarısı getirdi. Son ana kadar gizli tutulan ve şimdi bir oldubitti ile çıkarılmak istenen bu yeni yasa, yerli ve yabancı şirketlere silah üretme izini verilmesini ve bu üretime katılacak tekellerin bütçe dışı oluşturulacak bir fondan desteklenmesini öngörüyor. Sözkonusu 300 milyar liralık fon, gelir ve kurumlar vergisinin yüzde 1 artırılması, sigara, içki ve akaryakıta yeni ek vergiler konulmasıyla oluşturulacak.

Evren-Özal diktatörlüğü böylece bu yeni "silah vergisi" ile bütün yurttaşları haraca bağlamak ve yerli ve yabancı tekellerin kasasını doldurmak istiyor. Şimdiye kadar her silah işinde bir vurgun vurmuş olan generaller de iştahla gözlerini yeni fona dikiyorlar.

"Ulusal savunma sanayi kuracağız" diyorlar. Bunun aslı astarı yoktur. Yalan söylüyorlar. Amaçlanan, sonuçta emperyalizme bağımlılığı ve dış borçları daha da artırmaya yarayacak birkaç montaj işletmesinden başka birşey değildir. Yeni vergiler Amerikan F-16 savaş uçakları içindir. Alman Leopard tankları içindir.

Kirli amaçlarını halktan gizlemek için "Sovyet tehdidi" yalanlarını öne sürüyorlar. Oysa sosyalist ülkeler kimseyi tehdit etmiyor, tam tersine bütün ülkelere barış ve silahsızlanma öneriyorlar.

Evren-Özal yönetimi zaten açlık sınırında yaşayan halkın ekmeğini daha da ufaltmak pahasına silahlanma harcamalarını artırmayı planlarken, aynı günlerde, Varşova Anlaşması Örgütü üyesi sosyalist ülkeler ABD'ye ve öteki NATO üyesi ülkelere yeni somut silahsızlanma önerileri getirdiler.

23 Ekim günü Sofya'da açıklanan bu öneriler şunları içeriyor: Avrupa'daki silahlı kuvvetler karşılıklı azaltılmalıdır. ABD ile SSCB aralarında anlaşmaya vararak, 1 Ocak 1986'dan itibaren askeri birliklerinin sayısını ve silahlanma harcamalarını dondurmalı, geleneksel türden yeni kırım silahları geliştirmeyi durdurmalıdırlar. Bu ses, barış, dostluk ve işbirliği isteyenlerin sesidir.

Evren-Özal yönetimi ulusal güvenliğimizi düşünmüyor. Onlar gözlerini karartmış, Amerikan emperyalizminin saldırgan, serüvenci amaçlarına, yerli ve yabancı tekellerin kâr çıkarlarına ve kendi cephelerine hizmet ediyorlar.

İşsiz sayısı dört milyonu çoktan geçti. Her gün batışında ortalama bin kişi daha işsizler ordusuna katılıyor. Ülke ve halk beş yıldır sürekli yoksullaşıyor. Ekonomi bir türlü canlanamıyor. Onlar bütün bu gerçeklere gözlerini kapayarak yüzlerce milyarı daha silahlanmaya yatırmak istiyorlar.

TKP bu büyük ihanete izin verilmemesi için elden gelen herşeyin yapılması gerektiğine inanıyor. Bütün yurttaşlarımız, ülkenin geleceği konusunda sorumluluk duyan bütün politik güçler, parlamenterler, bütün yığın örgütleri, işçiler, aydınlar, gençler ve yurtsever subaylar bu tehlikeli girişimi önlemek için zaman yitirmeden her çabayı göstermelidir.

Diktatör Evren son konuşmasında silahlanma harcamalarının artırılmasına, yeni silahlar alınmasına karşı çıkanları TKP'yi izlemekle suçlamaya çalıştı. Yurtsever güçler bu tehditlere boyun eğmemelidir. Bu bir ölüm-kalım sorunudur.

Bu ihanete dur demek her yurtseverin boynunun borcudur.

"SİLAH VERGİSİ"NE–SİLAHLANMAYA HAYIR!

HALKIMIZ İŞ–EKMEK–ÖZGÜRLÜK İSTİYOR!

24 Ekim 1985

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi

Bütün sorun

Diktatör Evren, Kastamonu ve Çankırı'da yaptığı konuşmalardan sonra umduğunun tam tersiyle karşılaştı. Evren'in amacı, 1982 Anayasası'nın değişmesi gerektiği görüşünde birleşen muhalefeti geriletmek, politik savaşıma katılmaya yönelen yığın örgütlerini korkutmak ve koyu antikomünizmle TKP'yi yalıtlamak, demokrasi güçlerini bölmekti.

Bütün yasal muhalefet partilerinin sözcüleri, Evren'in konuşmasının hemen ardından yaptıkları ayrı ayrı açıklamalarda, kendilerine özgü üsluplarla "Asıl Evren gitmelidir" istemini önesürdüler. Evren "komünizm tehlikesi var", "irtica artıyor" vb. demagojilerle hedef şaşırtmak isterken tam tersi oldu.

1982 Anayasası gibi, Evren'in cumhurbaşkanlığı da meşru ve geçerli sayılamaz. Mevcut parlamento ve Özal hükümeti demokratik biçimde oluşmamıştır. 7 Kasım 1982 Anayasa referandumu ve 6 Kasım 1983 genel seçimleri antidemokratiktir. Bu nedenle sonuçları geçersiz sayılmalıdır. TKP'nin ve yasadışı bırakılmak istenen öteki sol güçlerin baştan beri savunduğu, halka aralıksız anlattığı bu görüşler, şimdi bütün muhalefetin paylaştığı görüşler haline gelmiştir. Diyebiliriz ki, mevcut rejimin antidemokratik karakterine ilişkin bu temel saptamalar konusunda artık ulusal çapta bir görüş birliği, bir ulusal mutabakat oluşmuştur.

Bu ortak görüş uluslararası alanda da destek bulmaktadır. Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışma ha-

Arkası 7. sayfada

"Birleşik Alman" İlaç işçilerinin grevi yeni bir dönemin başlangıcı olabilir

İstanbul Topkapı'daki "Birleşik Alman İlaç Fabrikaları"ndaki 440 işçinin 17 Eylül günü başlattıkları grev başarıyla sürüyor.

Sözkonusu fabrika, önde gelen F. Alman emperyalist ilaç tekellerinin ortaklaşa sahip olduğu bir fabrikadır. İşçiler, toplu sözleşmelerinde 12 Eylül öncesinde yer alan ve işten çıkarılma tehlikesine karşı kendilerini bir ölçüde de olsa koruyan bir maddenin yeni sözleşmede yer alması için direniyorlar. Bağlı bulundukları Petrol-İş Sendikası, işçilerin grevini destekliyor ve başarısı için çalışıyor.

Çoğunluğu emperyalist ulusaşırı tekellerin denetiminde olan Türkiye'deki ilaç şirketleri muazzam kârlar elde etmektedir. Yalnızca son bir yıl içinde en çok satılan ilaçlara ortalama yüzde 100 zam yapılmıştır. Ama bu tekeller işçilerin hiçbir hakkını tanımaya yanaşmıyorlar.

"Birleşik Alman" işçileri bütün güçlükleri göze alarak greve çıktılar. 12 Eylül'ün yeni grev yasası işçilerin grev silahını patronu dize getirecek biçimde kullanmasına sayısız sınır getiriyor. Özal hükümeti bu sınırlamalarla yetinmedi ve grevi kırmak için fabrika patronuna ilaç ithal izni de verdi. İlaç İşverenleri Sendikası 2. başkanı faşist Kaya Turgut, "Grevi kırmaya çalışmak

Arkası 7. sayfada

'PARTİMİZİN 65. KURULUŞ YILINDA: DEMOKRATİK TÜRKİYE, DAHA GÜÇLÜ TKP !

UNUTULMAYACAKLAR!

19 Eylül günü politik göçmen olarak bulunduğu İsveç'de bir kalp krizi sonucu aramızdan ayrılan Bank-Sen yürütme kurulu üyesi Enver Türkoğlu yoldaşın cenazesi, diktatörlüğün bütün engelleme çabalarına karşın İstanbul'da toprağa verildi.

Daha önce yitirdiğimiz Petrol-İş Mersin şube başkanı Asım Özçetin yoldaşın cenazesinin Mersin'de işçilerin ve aydınların katıldığı antifaşist bir gösteri ile toprağa verilmiş olmasından korkuya kapılan diktatörlük, İsveç'deki konsolosluğu eliyle, Enver'in cenazesinin Türkiye'ye gönderilmesini engellemeye çalıştı.

İsveç'de iki yüzü aşkın antifaşistin katıldığı veda töreninde, TKP MK adına yapılan konuşmada, Enver'in yaşamı ve savaşımı dile getirilerek "O'nun özverisi, açık yürekliliği, davaya bağlılığı hepimize örnektir" dendi. Kardeş komünist ve işçi partilerinin yanısıra, çeşitli Türk ve Kürt örgütlerinden de temsilcilerin katıldığı törende konuşan Enver'in eşi Güner Türkoğlu, "Bize yas tutmak yaraşmaz, acımızı faşizme karşı öfkeye dönüştürmeliyiz" dedi.

Törene katılanların, tabut başında tutulan son nöbetten sonra, Asım ve Enver yoldaşların anısına düzenlenen toplantıya katılmak üzere ayrılmalarının ardından, konsolosluğun, cenazenin Türkiye'ye gönderilmesini engellediği haberi geldi.

İsveç'deki demokrat çevrelerin ve eşinin girişimleri üzerine İsveç kamuoyu bu iğrenç girişimi protesto etti. Türkiye'de de Enver'in dostları, demokrat sendikacı ve politikacılar, cenazenin Türkiye'ye getirilmesi için çaba gösterdiler. Sonuçta diktatörlüğün günlerce süren engellemesi boşa çıkarıldı. Enver'in cenazesini havaalanında dostları karşıladı. Havaalanına birikmiş yüzlerce polis, Enver'in cenazesi toprağa verilene kadar yoğun baskı ve tehditlerini sürdürdüler. Ne ki bu baskı ve tehditler, dostları ve kavga arkadaşlarının Enver'e karşı son görevlerini yerine getirmelerinin önüne geçemedi. Enver Türkoğlu yoldaş, 21 Ekim 1985 günü, İstanbul Topkapı mezarlığında Kemal Türkler ve İbrahim Güzelce'nin yanında, toprağa verildi.

Mezarı başında eşi Güner Türkoğlu'nun Enver'in dostlarına, banka emekçilerine ve yurtseverlere ilettiği mesajı okundu.

Enver Türkoğlu, Asım Özçetin, yitirdiğimiz tüm yoldaşlar, unutulmayacaklar!

Kınındaki öfke

Öfkem emrindedir beynimin
Bir bildiridedir postaya atılan
yapıştırılan bir afiştir
işçi kahvelerinde sözdür...
Yarı gecelerde okumadır
söylenen bir şarkıdır
dostların arasında...
Bir makaledir
ağır vuruşlarla yazılan
gecenin 24'ünde
dinlemektir TKP'nin Sesi'ni...
Atılım'a
bir okur
daha kazanmaktır
bir zincir daha eklemektir sempatizan
halkasına...
Bir çiçeği koklamaktır dalında
sabahleyin
kalabalığa karışmaktır paydosta
akşamleyin...
Gülen bir yüzdür öfkem
çakmak çakmak yeşil gözlerimdir
Bazen gözyaşlarıdır sessizce dökülen...
Ama birgün öfkemi salacağım sokağa
miting alanlarına salacağım
grev boylarına...
Vız gelir herşey
öfkem sığar mı kınına?

Gürsel Güner/İstanbul

"Bugüne bugün partinin teknik kadrosuyuz!"

● **Kadir Akdoğan/İstanbul**

İşten çıkınca eve gelirsin, yemek yersin, bazen yemeğe bile fırsat bulamaz işe başlarsın. Zaman yitirmemek, işi yetiştirmek, bir an önce başkalarının eline geçmesi için yaptığın, ürettiğin şeylerin hemen elinden çıkmasını istersin. Ölçer, biçer, yazar boyarsın, basar istiflersin, özene bezene, güzel olması için elinden geleni yaparsın. Ve gecenin geç saatlerinde, bazen de şafak sökerken şöyle bir uzanırsın, yorgunluğun biraz olsun geçsin diye. Yorgunluk, dedik. Evet yorulursun, ama bu yorgunluk sana can katar, görevini bir kez daha yerine getirmiş olmanın hazzı yorgunluğunu unutturur. Yalnız değilsindir. Başka yerlerde de, dünyanın dört bir köşesinde de, özgürlük savaşçılarının senin gibi çalıştığını bilirsin ve bilirsin ki, koca şairin dizeleri hep aklındadır: "Sayısız el, yürek, beyin benim yorgunluğumun ürünlerini beklemektedir."

Sabah onca yorgunluğun sonunda, işyerinin yolunu tutarsın. Ama etrafındakilere yorgunluğu hiç belli etmezsin. Akşam olur, eve gelir, yine başlarsın işine; bıkmadan, yılmadan aynı dikkatle, aynı özenle. Bazen kendi kendine övünürsün, "Bizim yaptığımız yüce bir iştir. Bugüne bugün partinin teknik kadrosuyuz" dersin. Hatta "O'nun gözü, kulağı eliyiz" dersin. Sonra da "Ya hergün yakalanmayla yüz yüze kalan, yılmadan savaşan örgütçülerimiz, bizim yarattıklarımızı elden ele, emekçilere, halkımıza götürenler benden daha az mı iş yaparlar?", "Ya da işkencede, zindanda direnen yoldaşlarım" der kendine kızarsın. Ya şehitlerimiz? Onların anıları bütün gece seninle birlikte olur, seninle çalışır, ter dökerler, sana omuz verirler.

Birgün duyarsın, bir yoldaşın işkencede katledilmiş. İçin kan ağlar. Öfken, kinin kınına sığmaz. Duyarsın bir başkası tutuklanmış, öteki hapiste, 10 yıl ceza yemiş. Bilirsin bunları, yine de sabah olunca işin yolunu tutarsın. Kimseye belli etmezsin duygularını, düşüncelerini? Bilirsin her şeyden önce güvenlik gelir

Aç kalırsın, parasız kalırsın, çoğu kez tek başına. Ailenden uzaktasındır. Bazen "Of" dersin, "bu iş ne kadar zorluymuş". Sonra, "Kimse seni bu işe zorla koymadı ya! Komünist olmak gerek, hem de sonuna kadar" dersin ve düşmana inat işine sarılırsın. Bastığın, yarattığın her ürüne daha bir özen gösterirsin, daha bir titizlenirsin. Senin elinden çıkanları okuyan, yüzünü hiç görmediğin, hiç tanımadığın dostlarını, emekçileri düşünürsün.

Her zaman aklında olmalı; sen bu ülkenin en yiğit, en namuslu evlatlarını bağrında toplamış olan bir partinin, Türkiye Komünist Partisi'nin üyesisin. Komünistsin.

Bak! 65 yaşına bastı. İşte 10 Eylül sabahı. İşte sen yine her sabah olduğu gibi işyerinin yolunu tutuyorsun. Görünürde değişen hiçbir şey yok. Ama içinden haykırıyorsun: "Günaydın 10 Eylül, günaydın 65. yıl! Parti uğruna, kavga uğruna canını vermiş tüm şehitler, yoldaşlar 65. yılda da aramızdasınız. Selam size zindandaki, işkencedeki, sürgündeki, gizlilikteki yoldaşlar! Selam size fabrikadaki, mahallelerdeki, üniversitedeki tüm yoldaşlar! Hepimizin 65. yılı kutlu olsun!"

BİZİM RADYO'YU DİNLE DİNLET!

10 Haziran 1985 tarihinden itibaren hergün: saat **5, 6, 9, 10'da 31,29** m, **9585** kH; saat **13, 14'de 25,38** m, **1182** kH; **17, 18, 21, 22'de 31,29** m, **9585** kH; Ayrıca saat **13, 15, 17.45'de 31,58** m, **9500** kH; saat **23, 23.30'da 50, 70** m, **5915** kH üzerinden izleyebilirsiniz.

SBKP'nin Programının yeni biçimi tartışmaya açıldı

HERŞEY İNSAN VE ONUN MUTLULUĞU İÇİN

● B. GÜNER

Emperyalizmin en gerici, en saldırgan çevreleri, en başta da Amerikan emperyalizmi, dünya çapında silahlanmayı tırmandırma, uzayın militarizasyonuna yönelme, sosyalist ülkelerle çatışma politikalarını iki temel demagojiye dayandırıyorlar. Birincisi, "Sovyet askersel tehdidi" yalanıdır. İkincisi ise, bütün insanlığın varlığını tehdit eden bu savaş hazırlıklarının sözümona "insan haklarını, demokratik değerleri korumak" adına yapıldığı iddiasıdır.

15 Ekim 1985'de yapılan SBKP MK Plenumu, bu iddiaların çürüklüğünü, temelsizliğini ve doğru olmadığını bir kez daha gösterdi. Plenum, parti programının yeni biçimi üzerine tasarıyı, parti tüzüğünde yapılacak değişiklikleri ve 12. Beş Yıllık Plan ile 2000 Yılına Kadarki Dönemdeki Ekonomik ve Sosyal Gelişmenin Temel Doğrultuları tasarılarını görüştü ve onayladı. Bunların Şubat 1986'da yapılacak olan SBKP'nin 27. Kongresi'ne kadar ülke çapında parti örgütlerinin her düzeydeki toplantılarında, toplumsal örgütlerde, işyerlerinde, emek kollektiflerinde ve askeri birliklerde tartışılabilmesi için yayınlanmasını kararlaştırdı.

SBKP MK Plenumu'nda bir konuşma yapan MK Genel Sekreteri Gorbaçov yoldaş, yeni kaleme alınmış biçimiyle tartışmaya sunulan parti programını şöyle tanımladı: "Bu, barış ve sosyal ilerleme için savaşım programıdır." Partinin günümüzdeki çizgisini, "sosyal, ekonomik gelişmeyi hızlandırarak Sovyet toplumunu nitel bakımdan yeni bir duruma getirmek" olarak formüle eden Gorbaçov yoldaş, ekonomik strateji üzerinde konuşurken de şu noktalar üzerinde durdu: "Bu strateji, gerçekten tarihsel boyutta dönüşümlere yöneliktir. Ekonominin teknik bakımdan yeniden kurulmasının gerçekleştirilmesi, entansif gelişme rayına oturtulması, Sovyet ekonomisinin örgütlenmesinde ve yetkinliğinde yüksek bir düzeyin sağlanması sözkonusudur. Ve bütün bunlar, insan için, onun mutluluğu için yapılıyor."

Gerçekten de dev adımlar, büyük atılımlar hedefleniyor. Plenumda belirtildiği gibi, Sovyetler Birliği 2000 yılına kadar, Sovyet erkinin kurulduğu günden bu güne kadar birikmiş potansiyeline eşit bir potansiyel yaratmayı, ulusal gelir ve sanayi üretimi hacmini ise iki katına çıkarmayı amaçlıyor.

"Ortaya atılan sorunların hiç biri insan faktörünün dışında çözülemez" diyen Gorbaçov yoldaş, SBKP'nin sosyal politikasını şöyle özetliyor: "Partimiz, insanın çalışma ve yaşam koşullarından, sağlığından ve serbest zamanından sosyal-sınıfsal ve ulusal ilişkilerine dek bütün yaşam alanlarını kapsayan sosyal bakımdan güçlü bir politikaya sahip olmalıdır."

Önüne böylesi hedefler koyan bir ülke, bu hedeflere varmanın temel amacını "insan ve onun mutluluğu" olarak tanımlayan bir parti ve yönetim savaş ister mi?

Plenumda Gorbaçov yoldaş partisinin ve ülkesinin tutumunu şu sözlerle bir kez daha dile getirdi: "Biz, uluslararası politikamızın amaçları konusunda, bu amaçlara ulaşmanın yolları konusunda açık konuşuyoruz. Bu bakımdan bizim politikamız önceden tahmin edilebilir, politikamızda bilmeceler, belirsizlikler yoktur. Bu politika, karşıt sistemlerin barış içinde yanyana yaşamasına ilişkin Lenininci görüşe dayanmaktadır. Biz sayısız çelişkilerle dolu olan dünyamızda, ancak dünyanın geleceği açısından taşıdığı sorumluluğun bilincinde olan devlet ve partilerin istikrarlı ve güvenli bir politikaya sahip olabilecekleri görüşünden hareket ediyoruz."

SBKP MK Plenumu'nda, öngörülen barış ve sosyal ilerleme savaşımının kime, neye dayandırılacağı üzerinde de duruldu. Gorbaçov yoldaş şöyle dedi: "Sosyalist demokrasiyi her bakımdan genişletip derinleştirmeden, yani devlet ve toplum yaşamıyla ilgili sorunların çözümüne bütün emekçilerin, emekçi kollektiflerinin ve örgütlerinin hergün aktif ve etkili bir biçimde katılması için gerekli koşulları yaratmadan başarılı bir ilerlemeyi sağlayamayız. Yığınların girişimini, enerjisini, canlı yaratıcılığını ve yeni düzeni kurma görevlerine bilinçli bir biçimde ve ilgiyle yanaşmasını Lenin, sosyalizmin en önemli güç ve yaşam kaynağı olarak görüyordu."

Şimdi Plenum'un onayladığı belgeler, işte tam da bu Lenınci yaklaşımla tartışmaya açılıyor. Üstelik de yalnızca partinin, parlamentonun değil, tüm toplumun tartışmasına. Gorbaçov yoldaş, partili-partisiz milyonlarca Sovyet insanının genel parti ve genel halk tartışmalarına katılmasının, parti politikasının daha iyi belirlenmesine, halkın tüm sınıf ve katmanlarının istek, çıkar ve gereksinimlerinin daha tam olarak gözönünde bulundurulmasına yardım edeceğinin altını çizdi.

En önemli belgesini, programını partili-partisiz tüm yurttaşların tartışmasına açan bir partiye, SBKP'ye, ekonomik-sosyal programının içeriğini ve doğrultularını emekçilere, emek kollektiflerine, tüm toplumsal örgütlere ve kışlalara kadar her yere açan, insan faktörünü başa alan bir yönetime "insan haklarını, demokrasi değerlerini savunmak" iddiasıyla karşı çıkanlar ne kadar gülünç duruma düşüyorlar.

Reagan'ın korsanlığı

● Ahmet ALAN

ABD, terörizmi ve korsanlığı devlet politikası düzeyine çıkardığının yeni bir kanıtını sergiledi. Akdeniz'deki Amerikan 6. Filosuna bağlı "Saratoga" uçak gemisinden kalkan F-14 avcı uçakları, Mısır'a ait bir yolcu uçağını Girit Adası'nın güneyinde yakalayarak İtalya'nın Sicilya Adası'ndaki NATO üssüne inişe zorladı. Olay Mısır'da yığınsal gösterilere, İtalya'da hükümet bunalımına, Arap dünyasında sert tepkilere yol açtı. İtalya ve Mısır, birer protesto notası ile, egemenlik haklarının ve devletler hukukunun çiğnenmesini kınadılar. Beyaz Saray ise, İsrail'in Tunus'daki FKÖ merkezini bombalayarak 60'a yakın Filistinli ve Tunusluyu öldürmesinin ardından İtalyan yolcu gemisi "Achille Lauro" yu kaçıran ve daha sonra Mısır makamlarına teslim olan Filistinlilerin bu uçakta bulunmasını, kendi devlet korsanlığının "gerekçe"si gibi göstermeye kalkıştı.

Pentagon'un korsanlık operasyonu Reagan yönetiminin politikası konusunda birçok gerçeği tazeliyor. Yalnızca dört noktaya değinelim: ABD Başkanı Reagan'ın özel emriyle hazırlanan operasyon öncesinde Amerikan ve İsrail casusluk örgütleri Mısır'ın önde gelen bütün yöneticilerinin telsiz ve telefon konuşmalarını dinliyor... Yolcu uçağı Sicilya'daki NATO üssüne inişe zorlandığı sırada, Reagan'ın 138 No'lu direktifiyle kurulan "Delta" adındaki komando ekibi askeri nakliye uçaklarıyla, İtalyan hükümetinden habersiz üsse indiriliyor. Tepeden tırnağa silahlı 50 Amerikan komandosu, her an müdahaleye hazır durumda, Mısır uçağını kuşatıyor. Daha önce Beyrut'a sürülen bu komandoların İtalyan Karabineri'lerine ateş açması kıl payı önleniyor... Mısır uçağı daha sonra NATO üssünden Roma'ya doğru harekete geçtiğinde, bir Amerikan F-14 savaş uçağı, yolcu uçağına refakat eden İtalyan uçaklarının arasına dalıyor. İtalyan pilotlarının uyarısına aldırmadan hızla alçak uçuşa geçip radarlardan kayboluyor.. Yolcu uçağı Roma havaalanına indiğinde ise, başka bir Amerikan savaş uçağı, kontrol kulesinin kesin uyarılarına karşın "arıza" gerekçesiyle gerekli izni almadan aynı hava alanına iniyor. Bütün bunlara Mısır uçağının kaptanınca yapılan açıklamayı ekleyelim: "Amerikan pilotlarından biri, emirlerine uymazsak, uçağı hemen düşüreceklerini söyleyerek tehdit etti. Sonra uçağın telsiz haberleşmesine müdahale ederek hava trafiği denetçileriyle temasımızı kesti..."

İtalya NATO üyesidir. Mısır ABD'den en çok askeri yardım alan dünyanın ikinci ülkesidir. Her iki ülke de ABD ile sıkı askersel, politik, ekonomik ilişkiler içindedir. ABD bütün bunlara rağmen İtalya ve Mısır'ın ege-

Arkası 7. sayfada

Bir konuşmanın "perde arkası"

● Ayşe ÇİMEN

12 Eylül'ün "perde arkası" aralandıkça, cuntacı generallerde huzursuzluğun arttığı görülüyor. Evren Çankırı' da yaptığı konuşmayla bu huzursuzluğu açığa vurdu. 12 Eylül öncesinde sıkıyönetimin varlığına rağmen terörizmin önlenememiş olmasının kendi "kötü niyet"lerine bağlanamayacağını, "sıkıyönetim komutanlarının kafi yetkileri olmadığı için anarşinin önlenemediğini" ileri sürdü.

12 Eylül öncesi ülkeyi kana boyayan terörün önlenemeyişinin nedeni gerçekten de sıkıyönetim komutanlarının yeterli yetkiye sahip olmamaları mıydı? Yoksa sıkıyönetim komutanlarının var olan yetkilerini bile faşist terörün tırmanmasından yana kullanmaları ve tam iki yıl boyunca "bayrak planı" doğrultusunda 12 Eylül darbesini adım adım hazırlamaları mıydı? Terörizme karşı gerçekten savaşan güçleri baskı altına alırken, 1 Mayıs'ları yasaklarken, yığın eylemlerini silah zoruyla dağıtırken, demokratik örgütleri kapatırken "yetkileri" vardı! Ama, iş terör eylemlerini önlemeye gelince "yerim dar" demeye başlıyorlardı. Bir kanıt: Yazar, gazeteci M.Ali Birand'ın *"12 Eylül, saat 04.00"* adını taşıyan kitabında, dönemin başbakanı Demirel'in ağzından şu satırlar yeralıyor: "25 Aralık günü bütün sıkıyönetim komutanlarına, Genel Kurmay Başkanı'na mektup yazdım, 78-79 dönemindeki 800 soygunun kaçının failinin belli olduğunu sordum ve bulmalarını istedim... Aynı gün MİT'e mektup yazdım ve ülkede huzursuzluk çıkaran kaynakların tüm dökümünü istedim... 30 Aralık 1979 tarihli raporunda İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Ürüğ, 'İstanbul'da güvenlik tesis etmiştir' diyordu. Değerlendirmesinde *Sol Türkiye'yi komünist yapmak, sağ ise bunları engellemek için çalışmaktadır'* diye de devam ediyordu. Bu raporunda cep feneri gibilerinden basit istekler sıralanıyor ve anarşinin kimler ve nerelerden destek aldığı ayrıntılı şekilde verilmeyip, *istihbaratlarının olmadığı* söyleniyordu." (s.157. *abç*)

Sözkonusu kitabın pekçok yerinde gerek Ecevit, gerekse Demirel hükümetlerini bilgilendirme konusunda generallerin denetimindeki devlet istihbaratının kasıtlı olarak çalıştırılmadığı belgeleniyor. Bu hükümetler terörizme karşı önlem almada ne kadar kararlı ya da içtendiler, bu ayrı bir sorun. Ama 12 Eylül sonrasında, bir-iki gün içinde MHP'li bütün teröristlerin suç belge ve kanıtlarıyla ele geçirilmesi, generallerin her türlü istihbarata sahip olduklarını pek açık gösteriyor. Şimdi MHP'lilerin fiilen aklanmış ve devletin her kademesine yerleştirilmiş olması ise, terörizmi önleme edebiyatının baştan aşağı yalan olduğunu ortaya koyuyor. Generallerin gerçek amacı yükselen halk hareketini önlemekti.

Ortaya dökülen bu gibi birçok gerçek çoktan kafalarda 12 Eylül'ün "vatan kurtaran kahramanları" hakkında soru işaretleri yakmıştır. Örneğin, Refah Partisi Genel Sekreteri Cevat Ayhan, "Kanaatim odur ki, Türkiye' de anarşik hadiseler istenseydi 12 Eylül'den önce de önlenebilirdi. Ama bilemiyorum hangi hesapla, hangi düşünceyle hadiseler tırmandırılmış ve 12 Eylül askeri müdahalesi sokaktaki vatandaşın gözünde kaçınılmaz hale gelmiştir." diyor. (*Yeni Gündem*, 16-30 Eylül)

12 Eylül'ün "kurtarıcı" olduğu edebiyatı,gerçekler ortaya çıktıkça çöküyor. Onun yerine kafalarda, militarist kliğin emperyalizmle işbirliği içinde hazırlanmış kanlı faşist terörü tırmandırma ve darbeyle iktidara el koyma planı olduğu gerçeği yerleşiyor. Korkuları, telaşları bundandır. TKP MK daha darbe olduğu gün, 12 Eylül 1980 günü yayınladığı bildiride bu gerçeğin altını çizdi. Dedi ki, "Cunta açıklamalarıyla halkı aldatmaya çalışıyor. Sözde terörizme karşı, politik partilerin, parlamentonun, anayasal kurumların görevlerini yerine getirmemesinden ötürü yönetime el koymak zorunda kaldığını söylüyor. Oysa Milli Güvenlik Kurulu denilen gölge hükümetin çoktan beri erke ortak olduğu ve sıkıyönetim aracılığı ile bugün cuntanın başındaki generallerin istedikleri önlemleri alma yetkisinde olduğu biliniyor. Üstelik emperyalizmin kışkırttığı terörizmin uygulayıcıları arasında bu cuntaya bağlı bazı faşist yanlısı sıkıyönetim komutanları da vardır." (*Atılım*, 1 Ekim 1980)

Evren Çankırı konuşmasında "Tencere kirlenmesin" diyor. "Tencereyi kirletmeyiniz. Şimdi olduğu gibi temiz kalsın" diyor. Tencereyi, vatandaş kanı üzerine hazırlanmış darbe planlarıyla, 12 Eylül darbesiyle, hak ve özgürlükleri yokeden Anayasa'larıyla, rüşveti, yolsuzluğu, fuhuşu, işsizliği ve açlığı azdıran kara rejimleriyle kirleten kendileridir. 12 Eylül'cü faşist generalleri suçlu sandalyesine oturtmadan da o tencere temizlenmeyecektir.

Özal'ın dilinin altındakiler

11 Ekim 1985 günü NATO manevraları nedeniyle Türkiye'de bulunan Batılı gazeteciler önünde yaptığı konuşmada, Özal şöyle diyordu:

"Özellikle Boğazlar'dan dolayı stratejik bir durumdayız. Sovyetlerin boğazını tutuyoruz...

"Biz güneyi koruyan bir duvarız...

"Rusya'da birçok cumhuriyet var. Bunların büyük bir bölümü müslüman ve Türkçe konuşuyor."

Özal'ın bu yeni açıklamalarının altında neler yatıyor? Özal bu sözleri durup dururken mi sarfetti?

Hayır, bunlar boşa söylenmiş sözler değildir. O bu sözleriyle Amerika gezisi öncesinde Washington'daki dostlarına mesaj iletiyor. Ama aynı zamanda Amerika'nın bu diktatörlük eliyle Türkiye'ye dayatmaya çalıştığı yeni tehlikeli isteklerini, halka nasıl yutturmaya hazırlandığını da açığa vuruyor.

Bunu görmek için Amerika'nın istekleri ile Özal'ın sözlerini karşı karşıya koymak yeterlidir.

Amerika, Boğazlar'a uzay savaşı planlarında da yer verdiği Patriot roketlerini yerleştirmek istiyor. Hayali bir "Sovyet tehdidi" korkutmacası ile Türkiye'ye bir dizi yeni nükleer, kimyasal ve konvansiyonel silah yerleştirmek istiyor. Özal, "Biz Sovyet'lerin boğazını tutuyoruz" diyerek, Amerika'nın bu isteğine "evet" yanıtını gönderiyor.

Amerika kendi "yaşamsal çıkar alanı" ilan ettiği Ortadoğu ve Basra'ya daha etkin bir biçimde müdahele edebilmek için, bu amaçla hazırladığı Çevik Kuvvetleri'nin Türkiye'deki olanaklardan daha fazla yararlandırılmasını istiyor. T.C.'nin Washington'daki büyükelçisinin daha önceki "Türkiye İsrail'in kalkanıdır" sözlerini uyarlayan Özal, "Güneyi koruyan duvarız" diyerek Amerika'ya uzaktan göz kırpıyor.

Amerika topraklarımıza 11 radyo anteni dikerek, buradan Sovyetler Birliği'ne karşı bozguncu radyo yayınları yapmak istiyor. Türkiye'den Sovyet Cumhuriyetleri'ne, burada yaşayan halklara yönelik kışkırtıcı ve bölücü yayınlar yapmak istiyor. Özal "Orada çok Türk ve müslüman var" derken, aslında Amerika'nın bu isteğine onay vermeye hazır olduğunu bildiriyor, "buyur gel, benim avlumdan komşuma küfürler yağdırabilirsin" diyor.

İşte Özal'ın dilinin altında yatanlar bunlardır.

Ne ki, daha önceki "Türkiye'ye tehlike kuzey'den geliyor" sözleriyle Cumhuriyet tarihinde Sovyetler Birliği'ne karşı düşmanlık politikasını, resmi politika olarak ilan eden ilk başbakan olmak gibi uğursuz bir sıfat taşıyan Özal, bu konuşmasında, kendi kendisinide yalanlıyor. Özal her zaman "dostumuz, müttefikimiz" dedikleri Amerika'nın Türkiye'nin ihracatına getirdiği kısıtlamalardan yakınıyor. "Tehlike" olarak nitelemiş olduğu Sovyetler Birliği'nin ise, bizimle "ilişkilerini, ticaretini geliştirmek istediği"ni itiraf ediyor. "Dost" kısıtlama getiriyor, "Bizim güçlenmemizi istemez" dediği Sovyetler Birliği ise ilişkileri geliştirmek, ticareti artırmak istiyor!

Yalnızca bu durum bile, her işi bir hesap kitap meselesi olarak gördüğünü söyleyen Özal'ın ne kadar iki yüzlü olduğunu, gerçekte onun tek hesabının Türkiye'yi Amerika'nın çıkarlarına alet etmek olduğunu ortaya koymuyor mu?

Tunceli ve Şırnak'daki baskılar

B.C./Tunceli
Ş.K./Siirt

Tunceli'nin bütün köylerinde köylülere yapılan baskı ve işkenceler tüm şiddetiyle sürüyor. Tunceli'de cuntanın komando birliklerince basılmayan köy kalmamıştır. Tunceli'deki bu operasyonlar faşist diktatörlüğün Kürt halkına uyguladığı kırımın bir halkasıdır. Buradaki olaylar, cuntanın had safhaya ulaşan zulüm, baskı ve zorbalığı bilinçli olarak kamuoyundan gizlenmektedir.

1 Eylül günü faşist diktatörlüğün bu zorbalığına bir yenisi daha eklendi. Mazgirt'in Otlukaya köyünden 3 Kürt yurttaş, Cevher Yaşar, kızkardeşi ve babası hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı, işkencelerden geçirildi. Bunlardan Cevher Yaşar, yapılan işkenceler sonucu 3 Eylül günü Germisi askeri karakolunda yaşamını yitirdi. Ancak, işkencede öldürülen Cevher Yaşar'ı ikinci kattan aşağı atarak olaya intihar süsü vermek istediler.

Siirt'in Şırnak ilçesi ve köylerinde de faşist cuntanın terörü sürüyor. Köylüler zorla silahlandırılmak isteniyor. Seredıh ve Naniv köylüleri "biz silah almayacağız" dediler. "Ya silah alırsınız ya da köyü boşaltırsınız" tehdidiyle karşılaşan köylüler silah almak zorunda kaldılar.

Şırnak'da Abdullah Ilgaz adlı bir köylünün evi, 13 Eylül günü, silah bulundu gerekçesiyle askerler tarafından ateşe verildi.

Mardin'in Cizre ilçesinde de köylüler üzerindeki baskılar daha da artıyor. Cizre ilçesinin Çem mahallesinde birkaç kez gözaltına alınan Abdullah İnan, 23 Ağustos günü gözaltına alındıktan sonra öldürüldü. Yine Cizre'nin Kaniyê Hınarke köyünde 17 Eylül günü değirmene giden Abdullah Mehmet Dindar adlı yurttaşın üzerine cuntanın birliklerince yaylım ateşi açıldı. Daha sonra bu Kürt yurttaş "terörist" suçlaması ile tutuklandı, ağır işkencelerden geçirildi.

Zindanlar boşalsın, genel af!

Yakınları Diyarbakır Ceza ve Tutukevi'nde bulunan bir grup aile, Eylül ayı içinde çeşitli partilere ve basın organlarına gönderdikleri bir mektupla, cezaevinde baskı ve işkencelerin sürdüğünü açıkladılar. Bu durumun engellenmesi için çabaların artırılmasını istediler. TKP'nin yanısıra, SODEP, HP, DYP ve RP genel merkezlerine de gönderildiği belirtilen bu mektuptan bir bölümü ATILIM, başvuranların açık adlarını ve adreslerini kendi istekleri üzerine saklı tutarak aynen yayınlıyor:

"Diyarbakır Ceza ve Tutukevi'nde kurban bayramı ve öncesinde çocuklarımıza yapılanlar insan onurunu alçaltıcı niteliktedir. Açık görüşme sevincinin yaşandığı bayram öncesinde çocuklarımız günlerce havalandırmaya çıkartılmamış, zaten çok kısıtlı olan suları da kesilmiş, tek tip lacivert kışlıklar zorla giydirilmiş ve kabule yanaşmayanlar koğuşlarında arkadaşlarının gözleri önünde coplanmışlardır. Bayram günü çocuklarımızı görmeye gittiğimizde karşılaştığımız manzara bizleri dehşete düşürdü. Devlet büyüklerimizin 'Sosyal Adalet ve Demokrasi' nutukları çektikleri şu günlerde her türlü insani özgürlüklerden yoksun olan çocuklarımıza yapılanlar bizleri 'demokrasiye geçme' çabası konusunda şüpheye düşürmüştür.

"Siz dostlarımızı, çocuklarımızı ve bizleri bu perişan durumdan kurtarmanızı ve muhalefet göreviniz olan halkın sorunlarına sahip çıkma ilkesini hayata geçirmenizi diliyor ve bekliyoruz. Bu insanlara, çocuklarımıza sahip çıkmak hem insanlık görevi ve hem de Atatürkçü anlayışın, demokrasi anlayışının gereğidir.

"Bu dileğimiz için çaba sarfederseniz bizleri bahtiyar ve mutlu kılacaksınız."

Çocuk sömürülmemeli

Ahmet Yurtsevdi/İzmir

Çalışan çocuklar... Çok sık görürüz, el kadar çocuk kendisinden büyük simit tepsisini taşır. Çocuk soğuk demircidir, kaynakçıdır, gözleri kan çanağına dönmüştür. Çocuk marangoz yamağıdır, berber çırağıdır. "Okutamadık bari bir zanaat sahibi olsun" denilerek teslim edilir çocuk. Çocuk pazar yerinde su satar, sebze satar. Zanaat işlerinde çalışan çocuk bir öğün yemek, üç öğün dayak yer. Sabahın alaca karanlığında yola koyulur pekçoğu. İzmir'de sabah ilk banliyö trenine binenler, daha uyku sersemliğini üzerinden atamamış, yalpalaya yalpalaya yürüyen, sırtına boyacı sandığını yüklemiş nice çocuk görecektir.

Bugünkü koşullarda en çok ezilenler elbette hiçbir güvencesi olmayan, küçük-büyük işyerlerinde amansızca sömürülen çıraklar, çocuk işçilerdir. Dile kolay 2,5 milyon çocuğun çalışmak zorunda kalması. Okul sıralarında değil, tezgah başlarında amansızca çalıştırılırlar. Her türlü sosyal güvenceden yoksundur hepsi. En ufak bir karşı çıkışlarında kapının önünde buluverirler kendini.

Gülüp eğlenmeyi çoktan unutmuştur, okuyamamış, ailesinin yükünü paylaşan nice çocuk yaşta genç yaşamla pençeleşiyor. Yüzlerinde, gözlerinde derin acılar kolaylıkla okunabiliyor:

Evren aşı kampanyası başlatarak, Özal ise bir-iki çocuğun yanağını okşarken çektirdiği fotoğraflarla sorumluluktan kurtulacaklarını, halkı aldatacaklarını zan..ediyorlar. Evren-Özal diktatörlüğünün, kapitalizmin yüzkarasıdır çalışan çocuklar.

MİT Binası

G.G./İstanbul

MİT'in Balmumcu'daki çalışma merkezini tasfiye ederek İstanbul'daki çalışmaları için yeni merkezler kurduğu söyleniyor. Bu yeni merkezlerden bir bölümü Osmanbey semtinde bulunuyor. Rumeli Caddesi'ne paralel olan Şair Nigar Sokak'taki 2 binada karşılıklı olarak faaliyet sürdüren MİT, aynı sokağın Halaskargazi Caddesi ile kesişen köşesindeki binada da yeni faaliyetlere hazırlanıyor. PTT sözkonusu ilk iki binaya yeni telefonlar bağladı. Öteki binanın MİT'e Sabancı Holding tarafından bağışlandığı söyleniyor. Bu binanın halen bir tek katı dışında tüm öteki katları boş. Bu bir tek katta da bir konfeksiyon atölyesi bulunuyor. Ne-Gü adlı bu konfeksiyon atölyesi ise satın aldığı yeni binaya geçme hazırlıkları içinde bulunuyor.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz! Yazışma adresimiz: BOX 16 367 S 103 27 Stockholm-İSVEÇ

Bu hikayeye bir son vermek gerek

Yıl 1983, Özal konuşuyor: "En başta gelen görevimiz enflasyonu aşağıya çekmektir. Enflasyon, 1984 yılında yüzde 25 olacak." Bütçe bu arada ücret ve maaşlardaki artışlar, yüzde 25 enflasyon oranına göre hesaplandı. 1984 yılında enflasyon resmi verilere göre yüzde 58 oldu.

Yıl 1984, Özal konuşuyor: "Biz geçen yıl enflasyonun yüzde 25 olmayacağını biliyorduk. Psikolojik etkisi olmasın diye açıklamadık. Ama 1985 yılında enflasyon yüzde 25'i geçmeyecektir." Bütçe, bu arada ücret ve maaşlar yüzde 25'i enflasyon oranına göre hesaplandı. Ama resmi kuruluşların yaptıkları açıklamalara göre bile bu yıl da enflasyon oranı yüzde 50 dolayında kalacak.

Ne ki, yıl 1985, aylardan Ekim, Özal yine konuşuyor: "Bu yıl enflasyonun yüzde 40 dolayında olacağı anlaşılıyor. Ama 1986'da mutlaka yüzde 25'in altına inecek."

Özal'ın bu sözlerine inanan çıkar mı? Yıllar geçiyor, Özal hep aynı sözleri söylüyor. Değişen bir şey yok!

Ama gerçekte değişen çok şey var. Ne mi? Örneğin işçilerin gerçek ücretleri sürekli düşüyor. Emekçilerin satın alma gücü son beş yılda yüzde 50 geriletildi.

Değişen başka şeyler daha var. Örneğin holdinglerin kârları, vurgunları. Bunlar da sürekli artıyor. İstanbul Sanayi Odası'nın yayınladığı "Türkiye'nin en büyük 500 firmasının 1984 yılındaki durumuyla ilgili rapor"dan, bu şirketlerin kârlarını bir yıl içinde tam bir kat artırdıkları ortaya çıkıyor. Sabancı, Koç, Enka, gibi holdinglerin kârları ise çok daha fazla, kat kat artıyor.

Bu gidişi durdurmak, bu hikayeye bir son vermek gerek!

Demokrasinin temel bir ilkesi:
AÇIK BİR DIŞ POLİTİKA

● **Mehmet ERGÜL**

Meclis'te Halkçı Parti milletvekili Fikri Sağlar, Türkiye'deki nükleer silahlar konusunda bir soru soruyor. Dışişleri Bakanı Halefoğlu kestirip atıyor. "Milli güvenlik bakımından arzettiği hassasiyet dolayısıyla bu soruya cevap verilemez" diyor.

Gerçekten ülkemizde nükleer silahların varlığı konusu, ulusal güvenliğimiz açısından en duyarlı bir konudur. Ancak bu silahların varlığı, başkaları için bir sır değildir. Başta İncirlik olmak üzere, bu silahlar Türkiye'deki bir dizi Amerikan üssünde depolanmıştır. Ayrıca Erzurum'da, Malatya'nın güneyindeki Erhaç, Mürted, Eskişehir, İzmit, Balıkesir ve Ankara'nın güneybatısındaki Çakmak üslerinde nükleer silahlar vardır. Amerikan Kongresi'nin belgelerinde, çeşitli yabancı askeri dergilerde bu üslerdeki nükleer silahların cinsleri tek tek sayılmıştır.

Demek ki, Dışişleri Bakanı'nın Meclis önünde açıklamaktan kaçındığı sorunun yanıtı, istenirse, pekçok yabancı kaynakta kolayca bulunabilir. Nitekim daha geçenlerde, uzmanlar için yayınlanan bir Amerikan dergisi, "Türkiye'de 500 nükleer başlık olduğunu, bunlardan 300'ünün bir süredir alarm durumunda bulunduğunu" yazıyordu.

O zaman haklı olarak bir dizi soru akla geliyor: Başkasının bildiğini neden halktan gizliyorlar? Bu silahlar, ulusal güvenlik yararına olsa, ülkenin, halkın çıkarına olsa, halkın en geniş ölçüde bilgilendirilmesi daha doğru ve mantıki olmaz mı? En duyarlı konularda halkı en geniş ölçüde bilgilendirmek gerekmez mi? Ulusal güvenlik halka dayanmayacak da, bunu tepeden bir avuç azınlık mı sağlayacak?

İşte şimdi ABD'ye SİA anlaşmasının uzatılması görüşmeleri sürüyor. Ama görüşmeler konusunda kamuoyuna en küçük bir bilgi verilmiyor. Anlaşmayı Meclis önüne getirmek ne söz? Milletvekilinin sorusunu bile yanıtlamaktan ısrarla kaçınıyorlar. Bu durumda, "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" sözünün Meclis duvarında bir süs olmaktan öte ne anlamı var?

Dış politika, birkaç Pentagon generaliyle tepede bir avuç azınlığın "kapalı bir av alanı" mıdır? Eğer Amerika ile bağladıkları anlaşmalar, elaltından yaptıkları pazarlıklar ülkemizin, halkımızın yararına olsa, bunu neden halktan gizlesinler? Bu üsler, bu nükleer silahlar, gizli bir hastalık, habis bir ur olmasa, niye saklasınlar halktan?

Kapalı kapılar ardında, halktan gizli bir diplomasiden, halkın yararına bir şey çıkmaz. Çıksa çıksa, ancak Bizans entrikaları, kararsızlık, sallantı, kofluk, ikiyüzlü bir politika ve geleceğe güvensizlik çıkar.

Şimdi bütün demokrasi güçleri, Evren-Özal yönetiminin halktan gizlediği gerçekleri halka duyurmak için çalışmalı ve açık, demokratik bir dış politika istemini yükseltmelidir. Bu ilke, demokratik Türkiye'nin en temel, vazgeçilmez ilkelerinden biri olarak savunulmalıdır.

Çünkü, halk politik bakımdan bilinçliyse, bir ülke ancak o zaman gerçekten güçlü olur. Halk, kendi yazgısını yakından ilgilendiren her şeyi bilirse, ülke demokratik olur. Halk, her şeyi bilirse, ulusal güvenlik ancak o zaman sağlam temellere oturabilir. İnsanlar, her şey hakkında kendi kanaatlerini oluşturabilir, her şeyi bilinçli yapabilirlerse, ülke ancak o zaman gerçekten güçlenir. Halkın politikadan kasıtlı olarak dışlandığı bir ülkede, ulusal güvenliğin sağlam temellere oturduğu hiçbir zaman söylenemez.

Kararlı, kalıcı, sağlam, güvenilir bir dış politika nereden çıkar? Böyle bir politika, dünya halklarının ve kendi halkının yazgısı önünde, geleceği önünde gerçekten sorumluluk duyan devletler ve partilerden çıkar. Türkiye'nin işte böyle barışçı ve demokratik bir devlete gereksinimi vardır. Böyle bir devlete ise, diktatörlüğe karşı çıkan partilerin bu konuda yüksek bir sorumluluk duymasıyla ulaşılabilir.

Türkiye Amerikan birliklerinin talim sahası mı?

Reagan yönetimi savaş çılgını planlarını geliştirdiğinden ve Türkiye, 12 Eylül'cü militarist generallerin eliyle bu tehlikeli planların peşine takıldığından bu yana, Türkiye toprakları Amerikan savaş birliklerinin talim alanına döndü. NATO tatbikatı adı altında, ortak tatbikat adı altında, Amerika sürekli olarak topraklarımızda, kara ve hava sularımızda mevcut anlaşmaların da üzerinde asker ve silah bulunduruyor.

Tatbikatlardan biri bitiyor, öteki başlıyor. Bir bakıyorsunuz, Amerikan askerleri, tankları, topları, mermileri, mutfakları ve çöpleri ile birlikte Eskişehir'e yayılmışlar. Bir bakıyorsunuz Amerikan tankları Erzurum'un yaylalarında doludizgin ilerliyor. Havadan askerler iniyor, mermiler patlıyor.

Şimdi Trakya'da da aynı manzara ile karşı karşıyayız. NATO manevraları adı altında Amerikan birlikleri uzun süredir Trakya'yı savaş alanına çevirmiş durumda. Aralarında elini Grenada halkının, Lübnan halkının kanına bulamış 82. Hava indirme Tugayı'nın da bulunduğu Amerikan Çevik Kuvvetleri Amerika'dan gelerek Trakya'ya indirme yapıyor ve çevreye yayılıyorlar. Amerikan F-16 savaş uçakları, İncirlik'teki Amerikan üssünden havalanarak Trakya üzerinde alçak uçuşlar yapıyor. Birkaç gün önce Akdeniz'de uçak korsanlığı yapmış olan 6. Filo'ya bağlı Saratoga uçak gemisi de tatbikata denizden katılıyor.

Ama bu arada, militaristlerin hiç de istemedikleri şeyler de oluyor. Manevraların geçtiği yörelerdeki yurttaşlar ne olup-bittiğini anlamaya çalışıyorlar. Neden bu yabancıların kendi topraklarında değil de bizim topraklarımızda tatbikat yaptıklarını kendi kendilerine soruyorlar. Tarlasından traktör yerine tankın, zırhlı aracın geçtiğini gören köylü, bir tankın yerine kaç traktörün yapılabileceğini hesaplamaya çalışıyor. Dumanlar savurarak geçen tankın kaç ton mazot yaktığını düşünürken, aklına kendisinin mazotun her damlasını hesaplı harcamak zorunda kaldığı geliyor.

İşte kafalarda doğacak böylesi soruları daha başından etkisizleştirmek için, bu kez de, Pentagon'un propaganda uzmanlarının tekelci basın ile elele harıl harıl bir kampanya yürüttüklerine tanık olduk. Tekelci basın "Türkçe de biliyorlar", "NATO Başkomutanı Rogers'in karısı tam bir halk kadını" "Trakya köylüleri savaşı sevdi" gibi başlıklarla, köfte ekmek yiyen, postallarını boyatan "barışçı" Amerikan askerlerinin resimleri ile doldu.

Bu kampanya çerçevesinde, gazetecilere tüm dişlerini göstererek poz veren bir NATO generali, bir de demeç verdi. General, "Merak etmeyin Türk vergi mükelleflerinin cebinden tek kuruş çıkmıyor" diyor. Bu sözler, Türk askerlerini Amerika'nın çıkarları için Kore'de öldürülmeye gönderen işbirlikçilerin sarfettiği "Amerika doları, biz ise Mehmetçiğin kanını koyduk" sözlerini hatırlatması bir yana, gerçeklerle de taban tabana zıttır.

Bunun en iyi kanıtı, tatbikat günlerinde Türkiye'ye gelen Evren'in samimi dostu, NATO Başkomutanı Rogers'in, Türkiye'ye silahlanma harcamalarını daha da artırması için dayatmalarda bulunmasıdır. Bu konularda "Türk vergi mükelleflerinin cebinden tek kuruş" çıkıp çıkmadığını da, Özal'ın silah sanayine destek fonu oluşturma adı altında, vergilerin daha da artırılacağını açıklaması ortaya koyuyor.

TKP'NİN SESİ'NE KULAK VER!
10 Haziran 1985 tarihinden itibaren hergün: saat **7, 8'de 31,29** m, **9585** kH saat **11, 12'de 25,38** m, **11820** kH; saat **15, 16, 19, 20, 23, 24'de 31,29** m, **9585** kH, üzerinden izleyebilirsiniz.

"Birleşik Alman" İlaç işçilerinin grevi yeni bir dönemin...

Başı 1. sayfada

hakkımızdır" diyor. Polis grevci işçiler üzerinde sürekli baskı uyguluyor ve çevre fabrikalardaki işçilerin dayanışmasını önlemek için önlemler alıyor.

İlaç işçileri bu koşullarda savaşıyorlar. Görünüşte düşman tarafından dört bir yandan kuşatılmış durumdadırlar. Bu kuşatma yarılabilir mi? Grev başarıyla sonuçlanabilir mi? Grevin başarısı neye bağlı?

440 işçinin direnişinin önemi en başta onların bütün engellere rağmen savaşmayı göze almış olmalarıdır. Türk-İş İcra Kurulu'nun bir üyesi (Kaya Özdemir) bile "bu koşullarda grev yapılmaz" derken, işçilerin greve çıkmaları, sınıfın savaşkan karakterini, sendikal hareketin potansiyellerini kanıtlıyor; işçiler sözlerini eylemle söylüyorlar. "Birleşik Alman" işçilerinin grevinin sonucu ne olursa olsun, bu grevin başlatılıp yürütülmesi kendi başına önemli bir başarıdır. Bu grev başkalarına etkili bir örnek olmaya adaydır.

Bu grevin gerçek sonucunu yalnız grevci işçiler ve onların sendikası değil, bütün demokrasi güçleri belirleyecektir.

Eğer öteki sendikalar, öteki yığın örgütleri ve demokrasiden yana politik güçler emperyalist sermaye-hükümet-polis cephesine karşı aktif bir biçimde işçilerin yanında yer alırlarsa, onları her olanakla desteklerlerse, görünüşteki kuşatmanın yarılması hiç de güç olmayacaktır.

Böylesi bir eylem birliği ve dayanışma ülke çapında örnek olacak, demokrasi savaşımına ivme kazandıracaktır. 440 işçinin grevinin asıl başarısı bu olur.

Komünist Partisi grevci işçilerin yanındadır. Eğer bütün demokrasi güçleri, bütün sendikalar, aydınlar, demokrasi savaşımını kendi fabrikalarında en somut biçimde sürdüren işçilerin yanında yer alırsa, bu gelişme bugünün koşullarında, demokrasi savaşımında yeni bir dönemin başlangıcı olabilir.

Bütün sorun

Başı 1. sayfada

reketinin uzun süreli ardıcıl çabalarının da etkisiyle, Avrupa Parlamentosu'nun diktatörlük Türkiyesi ile "ilişkileri askıya alma" kararı alması bunun yeni ve önemli bir kanıtıdır.

Demokrasiye ancak yeni, demokratik bir hükümetle, yeni, demokratik seçimlerle, yeni, demokratik biçimde oluşacak demokratik bir parlamentoyla, yeni, demokratik bir anayasayla ve bütün toplumun saygısını kazanmış sivil bir cumhurbaşkanıyla geçilebilir. Ama bu hedeflere ulaşmak kimilerinin sandığının tersine hiç kolay değildir.

Evren'in konuşması aynı zamanda militarist generallerin işgal ettikleri iktidar konumlarını hiç de kolay kolay demokrasi güçlerine teslim etmeye niyetli olmadıklarını, her yola başvuracaklarını, sonuna kadar direneceklerini de ortaya koyuyor.

İyice kavranmalıdır: Bu rejime ancak onu götürecek bir güç oluşturulabilirse sonverilebilir. Böyle bir güç nasıl oluşturulabilir?

Böyle bir güç, ancak bütün muhalefet güçlerinin demokrasi yolundaki çabalarını birleştirmeleri, koordine etmeleri, ortak davranmaları ile oluşturulabilir. Şimdi muhalefetin üzerinde görüş birliği sağladığı konuların genişlemiş ve derinleşmiş olması, böylesi bir koordinasyonun gerçekleşmesi için daha elverişli bir ortam yaratıyor. Sorun, demokrasi hedefinde birleşmektir. Bütün öteki konulardaki görüş ayrılıklarının bu birliği önlemesine izin vermemektir. Ortak hedef somuttur: Evren, darbeci, militarist generaller, Özal hükümeti ve 1982 Anayasası'dır.

Rejime sonverebilecek bir güç ancak halk yığınlarının eylemleriyle oluşturulabilir. Faşist diktatörlük ancak ulusal çapta bir direnişle yıkılabilir. Eğer halk eylemi yükselmezse, yığın örgütlerinin demokrasi savaşımında aktif rol alması gerçekleşmezse, demokrasi kazanılamaz. Demokrasinin bütün tutarlı yandaşlarının önündeki görev, işçilerin, köylülerin, gençlerin, aydınların, gecekondu halkının, Türk ve Kürt bütün emekçilerin sözünü söylemesine, halkın eylemini yükseltmesine yardımcı olmaktır.

Hedef bellidir, güçler ortadadır. Bütün sorun demokratik muhalefet güçlerinin bu hedefler çevresinde birleşmeyi başarması ve halkın bütün güçlerinin seferber edilmesidir.

65. yılda yolumuz açık, başımız dimdik ilerliyoruz

Başı sayfa 8'de

olmadı. Konuşmanın ilk beş dakikası tüm bu beklentileri yerle bir etti. Ama bu ilk beş dakika hariç, tüm insanlar gibi ben de gözlerimi ve kulağımı konuşmacıdan ve konuşmadan ayırmadım.

Haydar Kutlu yoldaş herşeyi bir su damlasının duruluğunda, bir kor parçasının ateşiyle ortaya koydu.

O konuşurken ülkemizin bu diktatörlük eliyle nasıl satıldığını, giderek bu cennet vatanın nasıl kurak, çorak topraklara dönüşeceğini, toplumun aşılanan bencil duygularla nasıl yozlaştırıldığını, geriletildiğini hissettik. Yüreğimizi büyük acı kapladı.

O, vakit kaybetmemek gerekir dediğinde, sandalyeden fırlayıp biran önce görevlerimize hırsla sarılmak isteğiyle yanıp tutuştuk.

"Cızırtılı" radyomuzdan bile korktuklarını, herşeye rağmen partimizin ilerlediğini örneklerken, haklı bir güvenle saldalyemize yaslandık.

İktidar olmanın endişesiyle hareket etmeliyiz, dedi. O an gözlerimiz önümüzdeki yolu takip ederek ilerledi, ilerledi ve o günlere baktı. O yolu inceledi, düşündü ve gözler yavaş yavaş bu güne döndü.

Esneklik ve ilkeliliği, onun burjuva muhalefete ve sol güçlere yönelik sözlerinde gördük.

Alçak gönüllülüğünü, tavırlarından hemen ilk dakikadan itibaren anladık. Kendi yazısını, bizim anlamamız, yudum yudum içebilmemiz için büyük bir dikkatle okudu. Tek amacı, tek kaygısı bizim, dediklerini, partimizin politikasını daha iyi anlamamızdı.

Partimizin 65. kuruluş yıldönümü toplantısı bitti. Bizler tekrar savaş alanlarına dönüyoruz. Ama öğrendik ki, öğrenmemiz gereken çok şey var. Anladık ki, daha çok özveri gerekiyor. Daha çok çalışmak gerekiyor. Eskisinden daha ağır görevlere, ama şimdi kendimize ve parti önderliğine duyduğumuz güven kat kat artmış, ne yapacağımızı daha iyi bilerek dönüyoruz. 65. yılında böyle bir partinin üyesi olmanın sorumluluğuyla, bilinciyle ve gururuyla, yolumuz açık, başımız dimdik ilerliyoruz.

Reagan'ın korsanlığı

Başı sayfa 3'de

menlik haklarını kabaca çiğnemekte tereddüt etmemiştir. Hatta, ABD Savunma Bakanı Waynberger, bu iki ülkenin "cezalandırılmasından" söz etti. Kaldı ki, Washington, İsrail'in Tunus'un başkentindeki FKÖ merkezini barbarca bombalamasını "meşru savunma" olarak alkışladıktan sonra, şimdi, bizzat devlet terörizmine girişerek İsrail'i bölgede yeni saldırılar için cesaretlendirmektedir.

Pentagon, NATO üslerini kendi üssüymüş gibi, istediği biçimde kullanıyor. Bu örnek Washington'un üslerinin bulunduğu her ülkeyi, her an serüvene sürükleyebileceğini bir kere daha ortaya koymuştur.

Bütün bunlar, barışı ve yurdunu seven herkese ciddi bir uyarı olmalıdır. Amerikan emperyalizmi "dost" değil, son derece tehlikeli bir düşmandır.

ATILIM — 15 Günlük Gazete. Herausgeber: Ermis Verlag. Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Ronnes-4190 Kleve. İsteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1. Ödeme: Ermis Verlag. Stadtsparkasse Essen. BLZ 360 501 05. Konto Nr. 712 703. Fiyatı: 1.- DM. Abone: 1 yıllık 48.- DM

RUHİ SU HEP ARAMIZDA YAŞAYACAK!

● "Bugün Ruhi Su'yu ziyarete gittim. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Onkoloji bölümünde özel bir oda. 131 Numara. Yatağında yatıyordu. Oldukça zayıflamıştı. Ama bakışları... O amansız hastalık bile değiştirememişti bakışlarını." - Y. Erdem

● "20 Eylül Cuma günü. TV'de bir haberle irkildim: 'Halk sanatçısı Ruhi Su öldü'. Bir an duyduğum isme inanamıyarak izlemeye devam ettim, 'Ruhi Su'nun cenazesi Pazar günü Şişli camiinde...' gerisini dinleyemedim. Pazar günü oradaydım." - H. Eren

● "Avlunun dört bir yanı kırmızı gül ve karanfil çelenkleriyle doluydu. Yaşlı-genç, kucağında bebeleriyle anneler, tıklım tıklımdı.. Saygı duruşu için bir kuyruk oluştu. Birçok insan ellerindeki kır çiçeklerini tabutun üzerine bırakıyordu." - Tekstil işkolundan bir işçi

● "Onun sesiyle, sazıyla büyüyen, kavgasını bilen onbin insan, yüreklerinde acı ve öfkeyle son görevlerini yapmaya gelmişti. Acı büyüktü ama öfke acıdan da büyüktü. Sessizce bekleşen kalabalık tek şeyi düşünüyordu: 'Yürümek!' - S. Özlü

● "Kararlıydık. Görkemli bir tören olacaktı. Cenaze arabasının arkasında yavaş yavaş uzun bir kortej oluştu. Polisler bizi tehdit ettiler, dağıtmak istediler. Ama başaramadılar. İlerledik." - D. Kıvılcım

"Ruhi Su yoldaşımız son nefesine kadar komünizm davasına inancını korudu, baş eğmedi."
Haydar Kutlu, TKP 65. yıl konuşması.

● "İETT garajına gelindiğinde, polis yine barikat kurdu. Arkadan polis panzerleri panik yaratmak için sürekli sirenlerini çalıyordu. Daha da kenetlendik. Otobüslere bindirmek istediler, bu oyuna gelmedik. Polis çelenk taşıyan arkadaşları ayırıp etraflarını sardığında bir an şaşkınlık oldu. Fakat arkadan bir ses yükseldi: 'Daha ne kadar gerileyeceğiz, yürüyün!' Bu söz üzerine yığın ilerleyerek, çelenk taşıyan arkadaşları hızla tekrar içine aldı. Kortejde koluma girmiş olan amca, öyle sıkı tutuyordu ki, o an gücümüzü, kararlılığımızı yüreğimde bir kez daha duydum." - H. Batmaz

● 'İleri! İleri!' haykırışlarından sonra hep birlikte yüklendik. Çevik kuvvetler yolu açmak zorunda kaldılar. Tekrar yürüyüşe geçtiğimizde, bir türkü yükseldi 'Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz' ve 'Ruhi'ler Ölmez!' - F. Tanık

● "Ona yaraşır bir uğurlamaydı. Birçok demokrat, ilerici, sanatçı, yazar, bilimadamı, sendikacı ve politikacı da aramızdaydı. Mahmut Dikerdem de oradaydı. Ötekilerin yanısıra Reha İsvan, Ali Taygun ve Orhan Taylan'ın, Server Tanilli'nin çelenkleri ve Merter Emekçileri imzalı çelenk göze çarpıyordu. Bütün engeller aşılarak Zincirlikuyu'nun kapısına gelindi. Polis, çelenk taşıyanların dışında yürüyüş kolunun içeri girmesini engelledi. Aziz Nesin, mezarın başında yaptığı konuşmada, 'Sesi güzel, işi güzel, kendi güzel, içi güzel bir insanı yitirdik. Kendisinden geriye dünyamızda durmadan su gibi akacak güzellikler kaldı' dedi." - G. Güner

● "O'nu toprağa verirken, partimizin emektar komünistlerinin bildirisi aklımdan geçiyordu: 'Parti üyeliğinin ne demek olduğunu bilen nice komünist büyük bir alçak gönüllülükle, sabırla, ülke içinde ve dışında Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizminin ilkelerini savunmak, onları canlı tutmak, halka gerçekleri duyurmak için ellerinden geleni yapmıştır. Bu komünistler yüksek bir moralle, geleceğe iyimserlikle bakmışlardır." - K. Selim

● "Polisler yürüyüşe engel olamamanın acısını çıkartırcasına kalabalığı dağıtmaya girişti. Çok kişiyi gözaltına aldı. Ama boşuna, töreni engelleyemedi. Ne mutlu sana Ruhi Su! Keşke halkımız kim olduğunu, neyin kavgasını verdiğini tam bilebilseydi. Halkına, ülkene karşı sorumluluk duygusuyla görevini hep yerine getirdin. Bize örnek oldun." - B. Taş

● "O her zaman halkın içinde yaşayacak. Onu savaşımımızda yaşatacağız." - E. Fırat

65. yılda yolumuz açık, başımız dimdik ilerliyoruz

Bir parti üyesinin, parti genel sekreterinin yazılarını okuması, konuşmalarını çeşitli organlardan izlemesi hiçbir zaman sıradan bir iş değildir. Kaldı ki, bizler Duisburg'daki salonu doldurmuş olan 4 bine yakın kişi, Haydar Kutlu yoldaşla karşı karşıyaydık. Partimizin politikasını, son vurguları onun ağzından doğrudan, zaman kaybetmeden duyma, öğrenme şansına sahip olduk.

Neden yumruklarımızı sıktık, neden gözlerimizi açıp dikkat kesildik, neden birbirimize sevinçle bakıp başlarımızı anlamlı anlamlı salladık, neden dayanamayıp sandalyelerin üzerine çıktık, neden sesimiz kısılıncaya dek bağırdık da bütün bunlar bize yetmedi? Neden gecenin sonuna doğru ellerimizin içi kızarmış acıyordu?

Eminim ki, bu toplantıda yüreği göğüs kafesini parçalarcasına çarpmayan, en güzel duyguları ve Kutlu yoldaşın sözleriyle "bilincin çelik soğukluğu"nu tatmayan tek bir kişi yoktu.

En güzel oyunlarımız bize hasretimizi hatırlattı belki. Sovyetler Birliği'nden Gürcistan halk dansları herkese parmak ısırttı. Bunlar ve öteki gösteriler, türküler elbette coşkumuzu artırdı. Ama bütün bu coşkunun, o kabına sığmaz duygunun temeli neydi?

Bu, Haydar Kutlu yoldaşın konuşması, konuşmasında altını çizdikleri, önümüze koyduğu görevler ve onun ağzından çıkan her cümle, her kelimedir...

Dile getirilen partimizin politikasıdır denilebilir. Ama biz olayı yaşayanlar, bu konuşmayı dinleyenler, ne vakit kaybetmeliyiz, ne de o coşkuyu yalnız kendimize saklamalıyız. Toplantıdaki 4 bin insan, 4 bin bildiri olmalı ve anlatmalıyız. Bu konuşmayı radyodan izleyen binler, binlerce elçi olmalı, yığınların içine koşmalıyız. Bunun, şanlı TKP'mizin 65. yıldönümüne layık bir toplantı olduğunu belirtmek yetmez. Bunu çalışmalarımızda, eylemlerimizde göstermeli, yaşama geçirmeliyiz.

Herşeyden önce şu belirtilmelidir: Partimiz, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız, ülkemiz böyle bir öndere sahip olduğu için şanslıdır. Bu, partimizin 65 yıllık özveri dolu kavgasının ürünüdür.

Haydar Kutlu yoldaş konuşmasına başlarken düşünüyordum ki, mimikleriyle, ses tonunda yapacağı değişiklerle, jestlerle bizleri bir kaldırıp bir oturtacak. Bu akılalmaz bir konuşma gösterisi olacak... Bunların hiçbiri

Arkası 7. sayfada

Ülkemizi kurtarmak için

Güneş İz/Türkiye

Uzun zamandan beri, radyomuzdan başka parti bağımız yoktu. 65. kuruluş yıldönümünü, içinde bulunduğumuz koşullar nedeniyle topluca kutlayamayacaktık. Ama 10 Eylül günü, parti örgütümüz açısından bir bakıma bir yeniden doğuş günü oldu. 10 Eylül günü, parti bağımızın kurulmuş olduğu haberi iletildi. Şimdi daha da zorlu görevlere hazırız.

Partimizin Federal Almanya'daki yığınsal 65. kuruluş yıldönümü toplantısını radyomuzdan izledim. Ben de salona toplanmış binlerce emekçi ile, komünist ile aynı belgileri haykırdım. Aynı türküleri söyledim. Haydar Kutlu yoldaşımızın konuşmasını dinlerken ben de salondakiler gibi, ükemizi kurtarmak istiyorsak, partimizi daha da güçlendirmek için her özveriyi göstermemiz gerektiğini bir kez daha anladım.

Özgürce kutlanacak kuruluş yıldönümlerinde, bütün yoldaşlar, partimize gönül vermiş bütün emekçiler bir arada olacağız. Bunu kimse engelleyemeyecek.

ATILIM
Kurucusu: İ.Bilen
YURTDIŞI EKİ
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Kasım 1985

Tanklar ve İşçiler

● M. YILDIZ

Kasım ayı ortalarında FAC hükümet çevreleriyle serbest dolaşım hakkı, AET ile ilişkiler, askersel-ekonomik yardımlar ve ortak silah yapımı üzerine görüşmeler yapılacak. 18 Ekim günlü FAC gazeteleri bu konuyu manşet haber yaptılar. Konu, 11 Ekim günlü "Milliyet" gazetesinde de ortaya atıldı.

Bu haberlere göre, gündemde olan şudur: Henüz kesinleşmemiş de olsa, Temmuzda yapılan Kohl-Özal görüşmesinin bir sonucu olarak, FAC ordusunda Leopard-II'ler ile değiştirilecek olan Leopard-I tanklarının tümü (250) ya da 150'si Türkiye'ye verilecektir. İşin parasal bedeli 3,5 milyar DM'tır. Karşılığı ise Türkiye hükümetinin Batı Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin Aralık 1985'de yürülüğe girecek olan serbest dolaşım hakkı üzerindeki ısrarından vazgeçmesidir. "Die Welt" gazetesi FAC yönetiminde "tanklara karşı insanlar" pazarlığına karşı çıkanların bulunduğunu belirterek işi kızıştırmaya çalışıyor. "Frankfurter Allgemeine Zeitung" ise 1. Ordu Komutanlığı'nın bu tank işine büyük önem verdiğini, alınacak tankların Trakya'ya, Bulgaristan HC sınırına yerleştirilmesinin sözkonusu olduğunu yazıyor. Ayrıca bu haberlerde Türk generallerinin tanesi 18 milyon dolar olan B. Avrupa yapımı Tornado savaş uçaklarından tam 40 tane istedikleri, ABD yapımı F-16'ların yanı sıra bunları da "gerekli" gördükleri yeralıyor. Haberlerde Konya'da bir hava eğitim alanının kurulmasının sözkonusu olduğu da bildiriliyor. Konuyu daha önce 15 Ekim günlü "Tercüman", Alman halkının istemediği alçak uçuş eğitimlerinin Türkiye'ye alınmasının sözkonusu olduğu biçiminde aktarmıştı. FAC gazetelerinin haberlerinde dikkati çeken bir başka nokta da, Türkiye topraklarında bir uçak bakım yerinin açılmasının da gündeme geldiği, buna 72 adet Tornado savaş uçağı almayı planlayan Suudi Arabistan'ın da büyük ilgi duyduğuydu.

Türkiyeli işçiler nasıl zarar görecek?

Açıktır ki, bu görüşmelerden çıkacak bir anlaşma, en başta Türkiyeli işçilere darbeler vurmayı amaçlıyor. Şöyle:

Türkiye'deki yerli tekellerin bir düşü de ülkenin AET'ye üye olmasıdır. Bu nedenle Özal hükümeti bu pazarlıklarda serbest dolaşım hakkının bütünüyle ortadan kaldırılmasına rıza gösteremiyor. Çünkü bundan vazgeçmek demek, AET yolunun tekellere kapanması demektir. Ama FAC askersel-sanayi kompleksiyle, FAC sermayesiyle birlikte tatlı kârlar ve silahlar getirecek işlerden vazgeçmeleri de sözkonusu değildir. O nedenle yurt dışındaki işçilerimizin Aralık 1985'de kesinleşecek olan serbest dolaşım hakkının satılmasına pek güzel bir formül bulunmuştur: Ertelemek! Şimdi onlar, "işte vazgeçmedik, sadece erteledik" diye işçileri kandırmaya çalışacaklar, vizenin kaldırılması için girişimleri artırıyor gözükecekler, ama olan da Batı Avrupa'daki işsizlikten en büyük zararı gören Türkiyeli işçilere olacaktır.

Bu kurnaz şeytanlar, bu arada yurt dışındaki işçilerin paralarını silah sanayiine çekebilmenin de yeni bir tuzağını kurdular. Son günlerde gazetelerin yurtdışı baskılarında sözde "faiz düşmanı" İslam Tekâfül Fonu'nun kurulduğu, Suudi Arabistan sermayesinin ağırlığındaki Faysal Finans Kuruluşu'na bağlı olarak faaliyet gösteren bu bankanın "Türk işçilerinin tasarruflarını beklediği" üzerine büyük boy ilanlar çıkıyor. Faiz sözü, gelir ortaklığı sözüyle değiştirilip bu basit kandırmaca ile dindar işçilerin paraları Türk-F. Alman-Suudi silah yapımı ortaklığına alet edilmek isteniyor. Yani işçilere, gelin paralarınızı Azrail'e yatırın, diyorlar.

FAC ile Türkiye arasında bu anlaşmanın bağlanması, aynı zamanda Türkiye'de kurulacak "Savunma Sanayi Fonu" için de bir gerekçe olacaktır. Şimdi böyle bir fonun oluşturulmasıyla Türkiye'de vergilerin olağanüstü artırılması, en başta işçiler olmak üzere, tüm emekçilerin, köylülerin esnaf ve zanaatkarın, memurların daha utanmazca soyulması sözkonusudur. TKP MK'nin 24 Ekim günlü bildirisi, bu işin içyüzünü ortaya koyuyor.

FAC emperyalizmi de bize hayır getirmez

Kasım ayında aynı zamanda ABD ile SİA görüşmeleri yapılacak. Hükümet Türkiye kamuoyuna FAC ile görüşmelerini "ABD ile silah işine alternatif" gibi göstermeye çalışıyor. "ABD'nin vermediğini, Almanya'dan alırız" diyorlar. Sözümona "eski dost Almanya" ile görüşmelerin bu açıdan bir propaganda malzemesi olarak kullanılması, elbette bir rastlantı değildir. Çünkü Türkiye'de ABD ile tek yanlı ilişkilere tepki duyan çevrelerin içinde bir çare olarak Batı Avrupa ile, FAC ile ilişkilerin geliştirilmesi görüşleri oldukça yaygındır. Peki FAC emperyalist çevreleri Türkiye'ye daha hayırlı bir gözle mi bakıyorlar? Ülkemize daha değişik bir biçimde mi yaklaşıyorlar?

Birincisi, FAC emperyalizmi artan ölçüden NATO içindeki etkinliğini güçlendiriyor. Ardarda 40 FAC'lı general ve amiralin özellikle İngiltere zararına NATO içindeki önemli komuta merkezlerini ele geçirmesinin ardın-



Partimizi maddi açıdan da güçlendirmek için daha çok çaba

Umut	Belçika Fr. 5000	Bahri	Belçika Fr. 500
Onur	3000	Z. Gümüş	500
Apo	1000	A. Zeki	200
Gürsel	500	C.Mataleojist	1000
Mürsel	100	C. Mineur	1000
Velat	500	S. Annie	200
Cevahir	200	C. Allimentation	1000
Hilal G.	1000	C. General	1000
Ayhan A.	200	G. Aydın	3200
Erkul E.	400	Deniz D.	500
Cevdet	100	A. Akar	5000
Pir D.	500	D. Canan	500
İsmail T.	1000	Bulut G.	500
Kemal K.	200	A. Doğu	10000
Yılmaz H.	300	Hüseyin Çınar	600
Ali C.	300	A. Seven	1000
Salih Tekin	300	M. Gül	200
Bilal Gün	1000	M. Mehmetoğlu	100
Cem Tek	200	Mehmet	150
M. Chr	200	H. Hasanoğlu	2000
M. Kypnzk	750	M. Sağlam	2000
C. Tsantekides	200	E. Gül	2000
Tsoumologas	200	Memet	2300
Kımstsadis P.	100	Cemile	150
Girgori	200	A. Mehmet	500
Hrist T.	200	M. Ahmet	500
H. Direngen	2500	Yıldırım	3000
Ana	2500	Doğa A.	100
Kirve	100	Deniz D.	100
Ali Can	500	Turgut Drahmi	1000
M.A.Biernevy	150	E. Gül Drahmi	3000
J. Claud	200	Hazan Drahmi	5000
Mustafa	100	Yüksel Drahmi	5000
Ali Yılmaz	DM 700	Samiye Şenol	DM 300
Ç.A. Okur	100	Mehmet Girne	50
Osman Özen	50	Hüseyin	20
Hasan Verdi	250	İbrahim Güçlü	135
Cemal Koç	50	Mustafa Çetin	220
Aydın Aydın	100	Selim Ardahanlı	50
Sinan Sevgi	100	S. Karanfil	50
Nizamettin Kuşçu	430	Schwarzfisch	100
Ali Çorbacı	50	Pontus	100
Avni Yalim	150	M. Müller II	500
Güler Sert	25	A. Yılmaz	100
Serpil Özbek	50	Güneş	100
Feride Esen	50	Bayrak	100
Murat Uçak	50	Dertli dostlar	50
Muhsin Çelik	200	Musa Bal	50
Hasan Uslu	200	Madenci Maho	60
Nalân Sönmez	100	Birlik Grubu	250
Selma Gül	10	Güneş P.Komitesi	67
Hamdi Taşer	50	Ömer Kalkan	50
Fatma Serim	50	Kemal Candan	70
Osman Polat	150	Direnç P.Komitesi	60
Kasım Şengül	10	İleri P.Komitesi	34
Zeynep Duran	15	İbrahim Güçlü	110
Taner Özcan	600	Kemal Çağlayan	150
Ahmet Garip	100	Memiş Can	205
Bayram Şen	100	SDAJ'lu Gençler	22.50
Bekir Azsöz	100	Bir Alman arkadaş	20
Celal Demir	200	Aydın Savaşçı	221
Mehmet Uzun	100	Bir Barışsever	
Osman Bal	100	Avukat	30
Kemal Yaprak	50	Savaş Özveri	256.50
Cemal Candan	50	Bir Alman barış	
Kemal Karadağ	50	savaşçısı	10
Deniz Şimşek	30	Kültür Kollektifi	200
Canan Özbağ	500	Görev Dayanışma	1000

Ö.E./Fransa

Ben köyümden çıkıp Fransa'ya geldim. Etrafımdan gördüklerimle devrimci oldum. Birçok yürüyüşlere, gecelere seminerlere katıldım. Biraz da gazete okudum. Tamam, dedim ağzım da iki çift laf etmesini biliyor, ben tam bir komünist oldum. Ama şimdi anladım ki komünist olmak öyle kolay iş değil. İnsanın sadece ağzının laf yapması hiç değil. Mesele devrimin yalnızca lafını etmek de değil. Mesele devrime varana kadar nelerin yapılacağına, devrimin nasıl gerçekleşeceğine kafa yormak. Bu amaçla şimdiden bir şeyler yapmak; çalışmak, çalışmak...

Duisburg'da binleri gördüm

Bütün bunları nerede düşündüm? Bütün bunları katıldığım Duisburg'daki TKP'nin 65. kuruluş yıldönümü toplantısında düşündüm. Bu toplantıya katıldığım için kendimi dünyanın en şanslı insanı sayıyorum. Şimdi bile yaşanan o geceyi anımsarken tüylerim ürperiyor, gözlerim yaşarıyor. Duisburg'daki gecede komünistleri bir kez daha yakından tanıdım. Ne kadar disiplinli olduklarını öğrendim. Binlerce kişi çıt çıkarmadan Kutlu yoldaşı dinliyorduk. Yüreklerimizde TKP ateşi yanmaktaydı. Hep bir ağızdan belgilerimizi haykırdık.

Gecenin bana verdiklerini, öğrettiklerini saymakla bitiremem. Sadece Kutlu yoldaşa bir TKP sempatizanı olarak iki çift sözüm var; "Sana sesleniyorum yoldaş, sana, o çarpan yüreğine; biliyorum senin de yüreğin bizimkisi gibi, heyecanla atıyor; Yoldaş sana söz veriyorum, bundan böyle her bir çorbada tuz olacağım."

Partime layık olabilmek için!

M.B./FAC

Elime Atılım, Yol ve Amaç, öteki parti yayınları ve Yeni Çağ geçiyor. Önceleri Atılım'dan ilgimi çeken bazı bölümleri okurdum, bir ara ezberlemeye başladım, bazen de şöyle bir okuyup dolaba koyardım.

Bir süreden beridir Atılım'ı daha dikkatli, özümseyerek okumaya çalışıyorum. Ancak Atılım dışındaki partimizin öteki yayınlarını, sürekli ve sistemli bir şekilde okumayı henüz gerçekleştiremedim.

Atılım'ı düşünerek, özümseyerek okuduğum zamanlar partimizin politikasını daha iyi kavradığımı anlıyorum. Yaşamımda en verimsiz, zikzaklı geçen zaman dilimi, parti yayınlarını düzenli okumadığım dönemdir.

65 yıllık şanlı savaşım tarihi olan partimize layık olabilmek için, daha güçlü TKP'yi yaratmak için, parti politikasını daha iyi özümsemek amacıyla partinin tüm yayınlarını düzenli sürekli okumak, benim önümde duran başlıca görevlerden biridir.

Herkese iş var

B.O./Belçika

Partimizin 65. kuruluş yıldönümünü kutlamak için çok yönlü çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

Partimizi mali açıdan güçlendirmek amacıyla açtığımız bağış kampanyası, planlanandan önce hedefine ulaştı. Ayrıca partimizin politik etkinliğini artırmak, sesini, görüşlerini duyurmak için çeşitli çalışmalar yürütüyoruz. Tüm Belçika'da aynı anda değişik eylemler gerçekleştirdik. Tek tek Türkiyeli göçmen işçilerin evlerine kadar ulaştırdığımız el ilanları büyük yankı uyandırdı. Bunun yanısıra 3 değişik pul çıkardık.

Bütün bu çalışmalarımız sırasında, birçok Türkiye'li işçi ve aydına partimizin politikasını ulaştırdık. Partimizin şanlı tarihini tanıttık.

Belçika KP'nin yayın organı "Le Drapeau Rouge"un festivalindeki Atılım standı büyük ilgi gördü.

Şimdi Atılım'ın, öteki parti organı ve yayınlarının dağıtımını iyileştirmeyi, bunlardan yararlanma düzeyini yükseltmeyi önümüzdeki görevlerden biri olarak görüyoruz. Bu görevi yerine getirdiğimiz ölçüde, parti çalışmasının düzeyini yükselteceğimizi biliyoruz. Ayrıca parti organlarına daha çok haber, yazı gönderilmesini, parti merkez organlarına doğrudan başvurulmasını, parti merkez organlarına bir de bu yolla omuz vermeyi görev olarak önümüze koyduk.

Şu belgiyle çalışmalarımızı sürdürüyoruz: Partisine, halkına karşı sorumlu davranan herkese, her yoldaşa, her sempatizana iş var!

65. yıl için okuma kampanyası

Semra Gülsen/Fransa

Biz Fransa'nın doğusundaki bir bölgede, partimiz TKP'nin 65. yıl kampanyasına, öteki etkinliklerin yanısıra, okuma seferberliği ile de katılmayı hedefledik.

Çevremizdeki kadınlara kitap okuma sevgisini ve alışkanlığını kazandırmanın yanısıra, örgütlü mücadeleye olan inançlarını artırmayı amaçlıyorduk. Buna uygun romanlar belirledik. Ama farklı yetişkinlik ve ilgi düzeylerini de gözönünde tuttuk. Okuma kampanyasına katılacaklar için, Behrengi'nin "Küçük Kara Balık"ından "Yarın Bizimdir Yoldaşlar"a kadar değişen bir kütüphane oluşturduk.

Önceleri, kitap okumada zorlanan, sıkılan arkadaşlar oldu. Hatta bir arkadaş, "Okumasam olmaz mı? Ben nasıl olsa her eyleme katılıyorum" dedi. Ama şimdi aynı arkadaşımız, "Elimdeki kitap bittikten sonra hangisini alacağım?" diye soruyor.

Kampanyamız sonucunda, çevremizdeki kadınlar arasında, okuma alışkanlığının yerleşmesi yolunda köklü bir adım atmış olduk. Bunu bundan böyle sürekli çalışmamızın ayrılmaz bir parçası yapacağız.

——▶

dan en son olarak FAC Genel Kurmay Başkanı Altenburg, NATO Askeri Komite başkanlığına getirildi. FAC emperyalizminin NATO'ya malolan askersel doktrinleri de saldırganlık temelindedir. NATO'da kullanılan "ileri savunma", "kara-hava-savaşı" doktrinlerinin kökeninin FAC'lı generaller oldukları biliniyor.

İkincisi, emperyalist saldırgan stratejide Türkiye'ye biçilen rol konusunda FAC, ABD'den farklı düşünmüyor. Kohl, Temmuz ayındaki gezisinde Türkiye'den "ileri karakol" olarak sözetmişti. "Boğazların savunması", "Sovyetler ile sınırdaş olma", "petrol bölgelerine geçit merkezi olma" gibi Pentagon'un terminolojisinde çok kullanılan sözler, FAC'lı politikacıların ağzında ve FAC gazetelerinde çıkan bu son haberlerde sakız durumdadır. Üstelik NATO'nun San Fransisco'daki son Assamble toplantısına sunulan Türkiye'yi silahlandırma raporunu hazırlayan iki kişiden biri ABD'li parlamenter Robert Badham, öteki ise FAC'lı parlamenter Peter Peterson' dur.

Üçüncüsü, FAC Türkiye'ye ayrıca NATO içinde kendine düşen bazı görevleri yıkabileceği bir fedai gözüyle de bakıyor. Temmuz'daki Özal-Kohl görüşmeleri sırasında FAC gazeteleri, uzun uzun NATO'nun ağırlık merkezinin Orta Avrupa'dan güneydoğu kanada kaydığını yazmışlardı. Özal, geçenlerde bir gazetecinin sorusunu yanıtlarken, FAC'ın tutumunu şöyle itiraf etti: "Bir Federal Almanya başkanı bana aynen şöyle demişti: Size askeri yardımı kaşınız gözünüz için yapmıyoruz. Ordunuz güçlenirse, Sovyetler Birliği kuvvetlerini daha fazla sizin bölgede tutmak zorunda kalır. Bizim sınırlarımızdan çeker..."

Sonuç

Bütün bunlardan bizim açımızdan çıkartılacak sonuç şudur: Vakit geçirmeden işçilerin sırtından dönen bu tank pazarlığının içyüzünü ulaşabildiğimiz en geniş işçi yığınlarına açıklamak. Bu pazarlığa karşı geniş bir protestonun yükselmesini örgütlemek.

İşçilerin çıkarları satıldığı zaman, ülkenin de çıkarları satılıyor demektir. Evet, sözkonusu olan yalnızca serbest dolaşım hakkı değildir. Türkiye'nin FAC emperyalizmiyle de tehlikeli bağımlılık ilişkilerine girmesi, onun adına da askersel serüvenlere sürüklenmesi sözkonusudur.